

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 4° - ΤΕΥΧΟΣ 18° - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2004 ΤΙΜΗ: £0.50

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ίδιοκτήτης:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
Οδός Ἀγίου Ἀνδρέου 306
Τ.Θ. 56091
Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα :
25864300 - 25864320

Υπεύθυνος Ὑλης:
κ. Σταύρος Ὁλύμπιος

Ἐπιμέλεια Ὑλης:
Ιερομόναχος Τύχων Ἀνδρέου

Καλλιτεχνική Ἐπιμέλεια:
Πρεσβ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:
Πρεσβ. Κυριακή Μιχαηλίδης
Φιλόλογος, Β.Δ.

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

Έτος: 4^{ον} - Τεῦχος 18^{ον}
Μάιος - Ιουνίου 2004

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:

"Παναγία ἡ Παράκλησι". Ἀρχαία
Τοιχογραφία ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
τοῦ Μεγάλου Μετεώρου - Μετέωρα.

"Οσοι ἐπιθυμοῦν νά ἐγγραφοῦν
συνδρομπές καί νά τούς ἀποστέλ-
λεται τό Περιοδικό, μποροῦν νά
ἐπικοινωνήσουν μέ τό γραφεῖο Ποι-
μαντικῆς Διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μη-
τροπόλεως Λεμεσοῦ στά κάτωθι π-
λέφωνα: 25864351, 25864340

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ: £ 4 ἑπτσίως
Συνδρομή ἔξωτερικοῦ: £ 5 ἑπτσίως

ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΤΗΝ ΆΝΟΙΞΗ

Περιμένω

Τὴν Ἀνοιξήν νά μᾶς φέρει

Τὸ ξύδνημα Τῆς φύσης

Τὸ φύσημα Τοῦ μωάτη

Τὸ Γαλανό Τὸ οὐρανοῦ καί Τὴν ἀστροφεπτιά.

Θέλω

Τὸ ἄτιόκλημα νά μοσχοβολᾶ

Τὰ κρίνα, Τὰ κυκλάμινα

Τὸ θυμάρι Τοῦ βουνοῦ

Τὸ φορτισμένο ἀπό μαζεία Μάτη.

Περιμένω

Τὴν Ἀνοιξήν νά φέρει

Τὸ μεθύσι Τοῦ νοῦ

Τὸ ωλάτεμα Τῆς σκέψης

Τῆς φαντασίας Τὸ πετατίμα

σέ κόσμους δινειρικούς.

Περιμένω

μιάν ἀλλή Ἀνοιξήν νά μᾶς φέρει

Τὶς μυρωμένες πασχαλιές

Τὸ μέσωμα Τῆς ἀΓάωνης

Τὴν ποθητήν εἰρήνην

πού Τόσο οἱ ἀνθρωποι λαχταροῦν.

Παναγία Μορίδου - Φιλόλοιτος

Σὲ τῆς ποιητικῆς ευλλοιτῆς "Μενεζέδενια Δειλινά"

**‘Ομιλία (ἀποσπάσματα) ἐπί τῇ συμπλορώσει πενταετοῦς ποιμαντορίας
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου**

Θεοφ. Ἐπικ. Ροδοστόλου κ. Χρυσοοτόρου

“Ω! καὶ νά ξέρατε, πόση χαρά αἰσθανόμεθα γιά τό πού μπορέσαμε καὶ βρισκόμαστε ἐδῶ καὶ ἐνώπιόν σας, τούτες τίς πάντερπνες ὡρές καὶ στιγμές, ὅσοι είχαμε τὴν εὐτυχία νά σέ γνωρίσουμε καὶ τόσο πολὺ νά σ’ ἀγαπήσουμε, πολυφίλητε ἀδελφέ ‘Αθανάσιε, κατά τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ φοιτητική παρεπιδημία σου καὶ κατά τὴν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἀσκητική καὶ μοναστική βιοτί σου. Πόση δέ πρός τούτοις τιμή καὶ χαρίτωσι, φρονοῦμε, ὅτι προσέγινε ἴδιαιτα στὸν ἐλαχιστότερά μου καὶ στούς ἀγαπητούς συνοδίτας τῆς ἀδελφούς Μποραζερίτας, γιά τό πού μᾶς ἀνετέθη ἡ ιερότερη τῆς διαμετακομίδης τοῦ στά οἰκεία δώματα τοῦ κελλιοῦ των φιλοτεχνηθέντος ἀντιγράφου τῆς πανούπετου καὶ θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Πορταΐτιστης, πού ἔδη καὶ ἰδού σέ προσκύνησι πάνινων ἔχει ιεθεῖ, ἀφοῦ καὶ δι’ αὐτοῦ τοῦ τρόπου θελήσατε νά καταλαμπρύνετε καὶ καθαγιάσετε τό πρῶτο τούτο πενταετές Ἰωβηλαῖο τῆς ἐν Λεμεσῷ ἀρχιερατείας σας.

Τὴν εἰδικρινὴ φιλία τὴν κρατοῦνει καὶ ἔξαγιάζει τό ὄμόψυχο, τό ὄμόφρον, τό ὄμόγνωμο καὶ τό ὄμόπτοχο τῶν ἐν Χριστῷ φιλούντων καὶ φιλουμένων. Μιά φιλία, λοιπόν, τέτοιων προδιαγραφῶν καὶ προϋποθέσεων δέν μπορεῖ νά πάν ἀτονίσῃ ἡ ξεθωριάστη τῶν ἀποστάσεων τό πολύ, τῶν περιστάσεων τό δυσμενές ἡ τῶν χρόνων ἡ ροή.

Θάλασσες καὶ βουνά καὶ καθήκοντα καὶ διακονήματα καὶ σύν τούτοις καὶ συγκυρίες ἀντίσοες, καὶ δαιμόνων βασκανίαι, νά τά ὄρθούμενα ἐμπόδια μεταξύ τοῦ γηραιοῦ μας Ἀθωνα καὶ τῆς ἀγιοτόκου καὶ ἡρωοθέμονος Κύπρου, ὥστε νά μή μπορῇ νά είναι ὅσο ἐπιθυμούσαμε καὶ ἐπιθυμοῦμε τακτική καὶ ἀμφιδρόμως ἐπιτευκτή μαζί σας καὶ μαζί μας. Σεβασμιώτατε ἀδελφέ καὶ λοιπή ἐντόπιε ὄμηγυρις, ἡ ψυχοτερπής ὄψις, ὁ ἀσπάσιος ἐν Κυρίῳ ἐναγκαλισμός, ἡ πρός πνευματικότητα ἀλληλοβούθεια, ὁ ἐν τῇ ἀρετῇ ἀλληλοστηριγμός, ἡ ἔξ ἐνός Ποτηρίου κοινωνία τῶν ἀκράντων τοῦ Σωτῆρος μυστηρίων, οἱ ἀπό κοινοῦ ἱέσιες ἐπικλήσεις τῆς προστασίας τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τό ἐνι στόματι καὶ μῆτρα καρδίᾳ δοξάζεσθαι τό πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομα τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ.

Καὶ ὑστερα ἀνάμικτα τά αἰσθήματα καὶ ἀνάκατοι οἱ λογισμοί, γιά τό πού ἀπροσδόκητα κι’ ἀπότομα μᾶς ἐγκαταλείψατε καὶ φύγατε μακριά καὶ σᾶς “χάσαμε” ἀπ-

άναμεσά μας, καὶ ὑπῆρξε ἡ λύπη μας μεγάλη. Τὴν συγιστάθμισε δῆμος ἀκολούθως ὁ Πανάγιαθος Θεός μέσα μας, μὲ τὴν χαρᾶς τὰ μηνύματα καὶ μὲ τὸν φανέρωσι τοῦ θελήματός Του, πού ἔπειταν: νά ἐπανακάμψετε στὸν Κύπρο, ἔμφορτοι δῆμος τώρα ἀπό ἀγιορείτικη παράδοσι καὶ θεοφιλῆ ἐμπειρία, πλούσιοι σὲ χαριτώσεις, ἵκανοι γιά μεταφορά καὶ διαπόρθμευσι στοὺς ἑδῶ συντοπίτες σας καὶ στὰ ἐπιχώρια παλαιόφατα ἴερά των σκηνώματα, τῆς ἀθωνίτικης τάξεως τὸ ἐγγυημένο, τῆς κοινοβιάτικης λιτότητος τὸ ἔξαγιασμένο, τῆς μοναχικῆς ὑπακοῆς τὸ αὐτοβούλητο, τοῦ ὄρθοδόξου φρονήματος τὸ ὁμολογιακό καὶ τῆς διακονίας τοῦ πλησίον τὸ ἀνιδιοτελές καὶ ὀλοκαυτωματικό, πρός δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ τῆς Ἀγίας “διά τοῦ ἰδίου ἀμάτος” περιπεποιημένης Ἐκκλησίας Του (Πράξ. 20, 28).

Στὴν προσωπικότητά σου εὐελπίστως προσέβλεψαν, καὶ τιμήσαντες διά τῆς τιμίας αὐτῶν ψήφου, τὴν ἀνεβίβασαν ἐπὶ τὸν Μητροπολιτικὸν αὐτῆς Θρόνον, μεγάλως χαροποιήσαντες, ως εἰκός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς ἀγιορείτας· καὶ ὁ λόγος προφανής.

Φάνηκε πάντως τοῦτο πολὺ υωρίς· μόλις δηλαδὴ ἀνατέθηκαν στὸν Σεβασμιότητά Σας καὶ στοὺς ὄμόφρονας καὶ ὄμοδιαίτους συμμοναστάς σας ἀδελφούς, ἀπὸ τὸν ἐπιχώριο Ἐκκλησία σημαντικά μοναστικά καθήκοντα ἀφ’ ἐνός καθὼς καὶ ποιμαντικά τοῦ λαοῦ τῆς τοιαῦτα ἀφ’ ἐιέρου. Ὅποιε, μετ’ οὐ πολὺ, τὸ ἐπίτευγμα ἀνεγνωρίσθη, ἡ ἀλήθεια διελαλήθη, ἡ προσευχὴ εἰσποκούνσθη, οἱ ψυχές τῶν πιστῶν προσέτρεξαν σὲ ἀναγνώρισι καὶ “ἐκύκλωσαν” τὸν ἔνα ἔκαστόν σας ψυχοφελῶς καὶ εὐγνωμόνως “ώσει μέλισσαι κρίον” (Ψαλμ. 117, 12), πρός φθόνο δῆμος - καὶ οἵμοι - ἐνίων καὶ ὀρισμένων πού ἀλλέως ἦσαν διάγοντες καὶ ἐθισμένοι.

Τούς βάσκανε, βλέπετε, τούς ταλαιπώρους ὁ μισόκαλος διάβολος καὶ τούς ὕθησε δχι μόνο στὸ νά ἀντιφρονήσουν ἀλλά καὶ τούς ὑπέδειξε καὶ ἔπεισε “τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι”, μολονότι ἐκ μέρους Σας ἐναργῶς καὶ “κατ’ ὀφθαλμούς Ἰησοῦς Χριστός περιεγράφη... ἐσταυρωμένος” (Γαλάτ. 3, 1)· καὶ ὅστερα τούς ἔσυρε στὸ καὶ δημοσίᾳ νά ἐκφρασθοῦν καὶ ἀναισχύντος νά ἀντιδικήσουν.

Τι θά “μπορούσατε δῆμος καὶ θά “μπορούσαμε νά κάνουμε ἐπὶ πλέον, πέρα ἀπὸ τὸν ὑποταγὴν στὸ θέλημα τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιστράτευσι τῶν δυνάμεων τῆς προσευχῆς.

“Είσι τό αἰτούμενο, ποθούμενο, πιστευόμενο καὶ ἐλπιζόμενο ἐπέστη καὶ μᾶς ἐδόθη· τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μᾶς ἥρπη ὀλούς, ἡ δέ δικαίωσις ἔλαμψε πλήρως.

Καὶ ἀνέβηκες καὶ ἔχανανέβηκες ὑστερότερα στὸ Ἀγιονόρος μας, γιά νά χαιρετίσῃς κέλλες, δώματα καὶ πεζούλια, γιά νά ἐπανίδης, συμπροσευχηθῆς, καὶ συμπαξιμαδίσῃς μέ ἀδελφούς καὶ γεροντᾶδες, καὶ γιά νά ἀπευθύνῃς τὰ πολλά “εὔχαριστῶ” σου στὸν Προσιάτρια τοῦ Ἀθω καὶ Ἡγουμένη τῆς ὅλης ἐκεῖ μοναστικῆς μας κοινοπολιτείας, καὶ γιά νά προσκυνήσῃς ἱκεσίως τὸν ἄγια καὶ στοργική μορφή Της ὅπως τὸν ἡωράφισαν ἄγιον ἀγιογράφων ἀμφιδέξια καὶ ἄγια χέρια, ως “Ἄξιον ἔστιν” στὸ Πρωτάτιο, ως “Παραμυθία” στὸ Βατοπαίδι ως “Πορταΐτισσα” στὸν Ἰβήρων. Εὗγε τῶν εὐγνωμόνων αἰσθημάτων σου, εὗγε τῆς εὐβουλίας, εὔγε καὶ τῆς ὀρθοπραξίας σου.

Θέλησες καὶ τῆς Πορταΐτισσης ἡ ἴερη ἀπεικόνισις καὶ κάρις, νά είναι παροῦσα καὶ πολὺ πλησίον σου κατά τοῦτο τὸ πάνσεπτο καὶ πανηγυρικώτατο Ἱωβηλαῖο τῆς ἐν Κύπρῳ θεοφιλοῦς θητείας σου καὶ τῆς ἐν Λεμεσῷ ἰδιαίτατα ὀλοκαυτωματικῆς ἀρχιερατείας σου, οὐ μήν ἀλλά καὶ ως ἀπό σταθμοῦ καὶ ἀφετηρίας νέας γιά τὰ περαιτέρω, ἀδιαλείπτως νά φωτίζῃ τὸν νοῦ καὶ τὸν ψυχή σου ἐπὶ τὰ δέοντα καὶ τῷ Θεῷ ἀρεστά· νά κατευθύνῃ δέ καὶ τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ λαχόντος σοι ποιμνίου συντελεστικοῦ. Καὶ ἔστι καὶ πάρεστι ἕδη, πιστεύομε, τό ποθηθέν καὶ ἔσται σοι διά βίου παντός, εὐχόμεθα ἀπό καρδίας, πολυφίλητε ἴεράρχα.

“Ομως “δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν”. Δόξα τῷ Θεῷ, γιατί μᾶς καταξίωσε νά ἔλθουμε κι’ ἐμεῖς καὶ νά συγκεντρωθοῦμε ἑδῶ, καὶ ἐν συνενώσει μέ αὐτόν τὸν περιούσιο λαό, -ό όποιος τόσο προθύμως καὶ εὐλαβῶς συνέστησε “ἔօρτην ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἔως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου” (Ψαλμ. 117, 27)- νά ἀναφωνήσουμε εὐχαριστηρίως πρός τὸν Σωτῆρα Κύριο τό φαλμικό: “διηλθωμεν διά πυρός καὶ ὑδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν” (Ψαλμ. 65, 12).

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΥΧΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ

Δημητρίου Καππανή-Θεολόγου, συγγραφέως

Ο "Άγιος Τύχωνας, τό καύχημα τῆς Αμαθούντας τῆς Κύπρου, γεννήθηκε στὴ σημερινὴ Παλαιά Λεμεσό, τὸν 4ο αἰώνα. Οἱ γονεῖς του ἦταν εὐσεβεῖς ἄνθρωποι καὶ φρόνισαν νά διδάξουν στὸ παιδί τους τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἀγάπην πρὸς τοὺς ἄλλους, τὸν ὑπακοήν, τὸν καλοσύνην καὶ γενικά ὅλες τῆς χριστιανικές ἀρετές. Ποθοῦσαν ἀκόμη νά τὸν ἔβλεπαν στὴν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου. Όταν ὁ "Άγιος ἦταν μικρός, ἐργαζόταν στὸ ἀρτοποιεῖο τοῦ πατέρα του. Άνιι ὅμως νά πουλᾶτα ψωμιά, τὰ χάριτε στοὺς φτωχούς καὶ σὲ ὅσους δέν εἶχαν νά πληρώσουν. Όταν τὸ ἔμαθε αὐτό ὁ πατέρας του στενοχωρέθηκε πολὺ. Κάλεσε λοιπόν τὸ μικρό Τύχωνα καὶ τοῦ εἶπε: "Ἐτοι ὅπως πᾶς θά μᾶς ἀδειάσεις τὸ μαγαζί, ποὺ θά βροῦμε χρήματα γιά νά ἀγοράσουμε ἄλλο ἀλεύρι". Ο Τύχωνας ὅμως ἔλεγε στὸν πατέρα του πῶς τοὺς ἄρτους τοὺς δανείζει στὸν Θεό καὶ ὅτι ἔχει "ἔγγραφον χρεωστικῆς ὁμολογίας", δι τοὺς πῆρε ὁ Θεός. Ήτσι, ὅταν πῆγαν στὴν ἀποθήκη γιά νά τοῦ δείξει ὁ πατέρας τοῦ Τύχωνα πῶς δέν ἔχουν ἄλλο ἀλεύρι, ἀντίκρισαν κάτι τὸ ἀπίστευτο. Τό θαῦμα ἔγινε. Η σιταποθήκη, ποὺ ἦταν νωρίτερα ἀδειανή, τώρα εἶχε γεμίσει σιτάρι πολὺ περισσότερο ἀπό ὅσο τὸν εἶχαν γεμίσει κατά τὴ διάρκεια τοῦ θέρους.

Όταν μεγάλωσε ὁ Τύχωνας τοῦ ἀνέθεουν στὴν "Εκκλησία τὸ ἔργο τοῦ ἀναγνώστη. Μέ τὸν κρυστάλλινη φωνὴν του διάβαζε τὰ ἱερά ἀναγνώσματα μέ ταπείνωσην καὶ προσοχή. Ολοι ἔβλεπαν στὸ πρόσωπό του τὸν μελλοντικό τους πνευματικό ἀρχηγό.

Χειροτονήθηκε διάκονος καὶ μετά πρεσβύτερος ἀπό τὸν "Επίσκοπο Αμαθούντας Μνημόνιο. Ο "Επίσκοπος τοῦ ἀνέθεσε τὴ φροντίδα τοῦ κηρύγματος τῆς "Επισκοπῆς

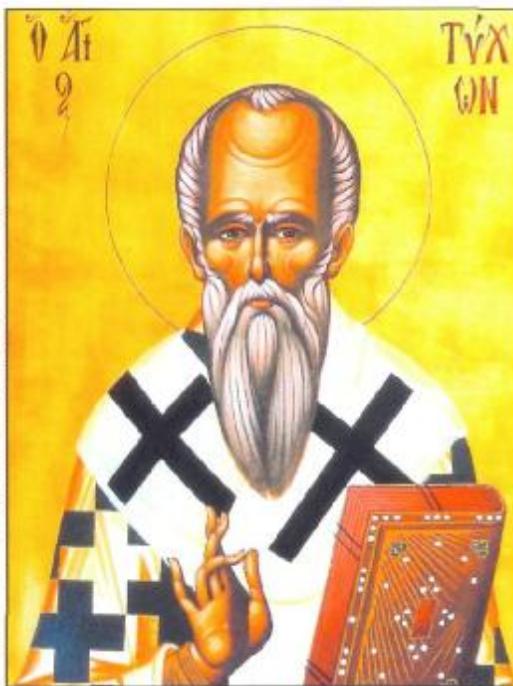
τοῦ.

"Όταν πέθανε ὁ ἐπίσκοπος τῆς Αμαθούντας Μνημόνιος, ὅλος ὁ λαός στράφηκε πρὸς τὸν Τύχωνα καὶ μὲν στόμα τὸν ἀνέδειξε Ἱεράρχη του. Ός "Επίσκοπος Αμαθούντας ὁ "Άγιος Τύχωνας εἶχε ἀναπτύξει ἔντονη δραστηριότητα κι εἶχε συμβάλει σημαντικά στὸν ἐδραίωση τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴν ἐπισκοπικὴ του περιφέρεια. Στὸν βίο του ἀναφέρεται ὅτι εἶχε ἐπιτελέσσει σοβαρό ἔργο διαφώτισης τῶν Ελλήνων καὶ τῶν Ιουδαίων γιά τὸν Χριστιανισμό κι εἶχε βαπτίσει πολλούς, ὅπως καὶ τὸν ἴδια τὸν ἵερεια τῆς Αρτέμιδος. Αὐτό ἔγινε μιά μέρα, ὅταν ὁ "Άγιος πῆρε φραγγέλιο

στὸ χέρι καὶ μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του μπῆκε σ' ἓνα εἰδωλολατρικὸν ναό. Ήκεῖ, ἀφοῦ ἔδιωξε τὸν ἱέρεια τῆς Αρτέμιδος ποὺ ὀνομαζόταν Μιαρανάθουσα, ἄρχισε νά τὸν ἐλέγχει γιά τὸν τυφλὸν ἐμμονὴ της στὴν ἀσέβεια καὶ στὴν εἰδωλολατρία. Τό θάρρος τοῦ "Άγιου καὶ ἡ ἀρετὴ του προκάλεσαν τέτοια ἐντύπωση στὴν ἱέρεια ποὺ ζήτησε ἀπό τὸν "Άγιο νά τὴ διαφωτίσει γιά τὴ νέα θρησκεία. Ήτσι καὶ ἔγινε. Η ἱέρεια πίστεψε καὶ , ἀφοῦ δέκτηκε τὸ Βάπτισμα, ἔγινε Χριστιανὴ καὶ ὀνομάστηκε Εὐάθεια.

Σύμφωνα μὲ τὸν παράδοσην ἦταν αὐτορός ἀλλά καὶ μαχητικὸς κατά τῆς εἰδωλολατρίας, εἰσερχόταν στοὺς εἰδωλολατρικούς ναοὺς καὶ κατέστρεψε τοὺς βωμούς καὶ τὰ ἀγάλματα. Συνέτριψε ἀκόμη κι αὐτὸ τὸ ἀγαλμα τῆς θεᾶς Αφροδίτης, καυτηριάζοντας ταυτόχρονα τοὺς πιστούς της ποὺ μετείχαν σὲ ὄργιώδεις τελετές, πολλούς δέ ἀπ' αὐτούς κατίκησε καὶ βάφισε, ἐνιάσσοντάς τους στὸ χριστιανικὸν ποίμνιο. Αναφέρεται ἀκόμη ὅτι εἶχε τὸ χάρισμα νά θεραπεύει ἀρρώστους.

(συνεχίζεται στὸ ἐπόμενο τεῦχος)

«Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον»

(Περὶ τοῦ Τρίτου Προσώπου τῆς Ἀγίας Τριάδος)

Проф. Михаїл Водокоу

· Η ήμέρα της Πεντηκοστῆς χαρακτηρίζεται ως η γενέθλιος ήμέρα της Εκκλησίας. · Όχι βεβαίως γιατί δὲν υπήρχε πρίν από αὐτὴν τὴν ήμέρα ή Εκκλησία. · Η Εκκλησία, σύμφωνα μὲ τοὺς ἐκκλησια-στικοὺς Πατέρες καὶ Διδασκάλους, προϋπήρχε στὴ βουλὴ καὶ τὸν πρόθεσπ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποτελεῖ τὴν πρώτην κτίσην καὶ δημιουργίαν Του. · Αναφέρεται σχετικὰ στὸν "Ποιμένα" τοῦ Ἐρμᾶ, ὅτι ή Εκκλησία "πάντων πρώτη ἐκτίσθη" διὰ τοῦτο πρεσβυτέρα, καὶ διὰ ταύτην ὁ κόσμος κατητίσθη". · Η ἀρχὴ τῆς Εκκλησίας τοποθετεῖται στὴν πρώτη δημιουργία, τῇ δημιουργίᾳ τοῦ πνευματικοῦ κόσμου, τοῦ κόσμου δηλαδὴ τῶν Ἀγγέλων. · Ωστόποτε κατὰ τὴν ήμέρα της Πεντηκοστῆς ἀρχίζει μιὰ νέα περίοδος ύπαρξεως της Εκκλησίας. Κατὰ τὴν ήμέρα της Πεντηκοστῆς καὶ μὲ τὸν ἐπιφοίτην τοῦ Ἀγίου Πνεύματος στοὺς Ἀποστόλους ἀρχίζει ή ιστορικὴ ζωὴ της Εκκλησίας ἐπὶ τῆς γῆς ως τοῦ ζωντανοῦ Σώματος τοῦ Χρι-στοῦ, ποὺ ζεῖ μὲ τὰ χαρίσματα καὶ τὴν ἐπενέργεια τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Ολόκληρο τὸ ἀπολυτρωικὸν ἔργο τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπέβλεπε ἀκριβῶς σ’ αὐτὴν τὴν σπιγμήν, οἵ της ἐλεύσεως τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τὴν σπιγμὴν τῆς ἐν εἰδεί πυρίνων γλωσσῶν ἐπιφοπῆσεως τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐπὶ τοὺς Ἀγίους Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους. Πρὶν ἀπὸ τὸ Πάθος Του ὁ Κύριος εἶχε πεῖ στοὺς Μαθητεῖς Του, ὅτι τούς συμφέρει νὰ ἀπέλθει ὁ Ἱδιος, γιὰ νὰ πέμψει πρὸς αὐτοὺς τὸ Ἀγιό Πνεῦμα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας. Καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν Ἀνάληπτον τοὺς παρηγγεῖλε νὰ μὴ φύγουν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀλλὰ νὰ ἀναμένουν τὸν κάθοδο τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Ἐτοι λοιπὸν ή ἡμέρα τῆς Πεντικοστῆς δὲν είναι μονάχα ή γενέθλιος ἡμέρα τῆς Ἔκκλησίας, ἀλλὰ είναι ταυτοχρόνως καὶ ἡ κατ’ ἔξοχὴν ἡμέρα ἑορτασμοῦ τοῦ Τρίου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Ἡ Δευτέρα μετά τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντικοστῆς, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρη ἡ ἑβδομάδα ποὺ ἀκολουθεῖ, είναι ἀφιερωμένες στὸ Πανάγιον καὶ Ζωοποιὸν Πνεῦμα. Ἀναφέρεται στὸ Συναξάριο τῆς Δευτέρας μετά τὴν Πεντικοστὴν ὅτι ἑορτάζουμε “ἄντὸν τὸ πανάγιον καὶ ζωοποιὸν καὶ παντοδύναμον Πνεῦμα, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος Θεόν, τὸ δύστημαν καὶ δύσούσιον καὶ δύσδοκον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ”.

"Οταν ἀπαγγέλλουμε τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως, ὅμολογούμε διὰ πιστεύουμε "εἰς Ἑνα Θεόν". Ο ἀληθινὸς Θεός ὅμως, στὸν Ὁποῖον πιστεύουμε ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί, δὲν εἶναι οὐτε τὸ ἀκίνητον "Ἐν τοῦ Ἀριστοτελὸν οὐτε ὁποιαδήποτε ἄλλη φιλοσοφικὴ ἔννοια ύπερβατικοῦ Ἀπολύτου, ἀλλὰ εἶναι κοι-

νωνία Προσώπων, Θεός Τριαδικός. Χωρὶς σὲ καμιὰ περίπτωση νὰ μποροῦμε νὰ μιλήσουμε γιὰ τρεῖς θεούς, ἀφοῦ τὰ τρία Πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος εἶναι ὁμοούσια, ἔχουν δηλαδὴ μία καὶ τὸν αὐτὸν οὐσία, μιλοῦμε ὡστόσο γιὰ τρία Πρόσωπα, γιὰ Θεὸν Πατέρα, Θεὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἀγίον Πνεῦμα. Τὰ τρία Πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος δὲν ἀποτελοῦν τρόπους φανερώσεως τοῦ ἐνὸς Θεοῦ στὴν Ἱστορία, ὅπως ἐσφαλμένα ἰσχυριζόταν ὁ αἱρετικὸς Σαβέλλιος, ἀλλὰ ἀποτελοῦν ἴδιαίτερες Ὑποστάσεις, ὡστε νὰ μποροῦμε νὰ μιλοῦμε γιὰ Μονάδα ἐν Τριάδι καὶ γιὰ Τριάδα ἐν Μονάδι, Ὁ Θεός, στὸν Ὄποιον πιστεύουμε, εἶναι Ἐνας κατὰ τὸν οὐσίαν τὴν φύσην καὶ Τριαδικός κατὰ τὰ Πρόσωπα ἢ τῆς Ὑποστάσεις.

Τὰ τρία Πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος ἔχουν, ὅπως εἴδαμε, μία καὶ τὸν αὐτὸν οὐσία. Ἐπίστις οἱ ἐνέργειές τους εἶναι κοινές. Ὄμως διακρίνονται μεταξὺ τους ἀπὸ ἕνα ἴδιαίτερο γνώρισμα, τὸ ὃποῖο ὄνομάζεισι στὴν θεολογικὴν γλώσσα προσωπικὸν ἢ ὑποστατικὸν ἴδιωμα καὶ τὸ ὃποῖο ἀναφέρεται στὴ μεταξύ τους σκέση. Ἐτσι λοιπὸν ὁ Θεός Πατήρ εἶναι Ἐκεῖνος ὁ Ὄποιος γεννᾷ προαιωνίως καὶ ἀιδίως τὸν Υἱὸν καὶ ἐκπορεύει προαιωνίως καὶ ἀιδίως τὸ Ἀγιό Πνεῦμα ὃντας ἢ πηγὴ τῆς θεότητος. Ὁ Θεός Υἱὸς εἶναι Ἐκεῖνος ὁ Ὄποιος γεννᾶται προαιωνίως καὶ ἀιδίως ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἀγιό Πνεῦμα εἶναι Ἐκεῖνο τὸ Ὄποιο ἐκπορεύεται προαιωνίως καὶ ἀιδίως ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ μόνο ἀπὸ τὸν Πατέρα. Τὸ προσωπικὸν ἢ ὑποστατικὸν ἴδιωμα τοῦ Πατρὸς εἶναι ὡς ἐκ τούτου ἢ ἀγεννησία, τοῦ Υἱοῦ ἢ ἐκ τοῦ Πατρὸς γέννηση καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἢ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπόρευση. Αὐτὴν τὴν σκέση τῶν Τριῶν Προσώπων τῆς Ἀγίας Τριάδος ἀνατρέπει ἐντελῶς ἢ παπικὴ διδασκαλία περὶ τοῦ *Filioque*, ἢ διδασκαλία δηλαδὴ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ, μιὰ διδασκαλία ποὺ εἰσήγαγαν οἱ Παπικοὶ καὶ σ' αὐτὸν τὸ ἴδιο τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως. Μ' αὐτὴν τὴν διδασκαλία ἀνατρέπεται οὐσιαστικά ἢ ιστορροπία στὶς σκέσεις τῶν Προσώπων τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἀφοῦ τὸ ὑποστατικὸν ἴδιωμα τοῦ Πατρὸς ἀποδίδεται καὶ στὸν Υἱό, ἐνῷ ὑποτιμᾶται σαφῶς τὸ Τρίτο Πρόσωπο τῆς Ἀγίας Τριάδος, τὸ Ἀγιό Πνεῦμα σὲ σκέση μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό, ἀφοῦ Πατήρ καὶ Υἱὸς ἔχουν κάπι κοινὸν μεταξύ τους ποὺ δὲν τὸ ἔχει τὸ Ἀγιό Πνεῦμα.

Τὸ Ἀγιό Πνεῦμα χαρακτηρίζεται ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς Πατέρες καὶ Διδασκάλους ὡς ἢ ψυχὴ τῆς Ἐκκλησίας. Είναι Ἐκεῖνο ποὺ ουγκροτεῖ ὀλόκληρο τὸν θεομό τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τονίζεται σ' ἕνα ἴδιαίτερα γνωστὸ στιχηρὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, ἀπὸ τὸ ὃποῖο πήραμε καὶ τὸν τίτλο αὐτοῦ τοῦ κειμένου. Χωρὶς τὴν ἐπενέργεια τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καὶ χωρὶς τὰ χαρίσματά Του δὲν μπορεῖ οὔτε Ἐκκλησία νὰ ὑπάρξει, οὔτε Μυστήρια νὰ τελεστοῦν, οὔτε ὄμολογία πίστεως νὰ γίνει, οὔτε ἀγιόπτα βίου νὰ ἐπιτευχθεῖ. Τὸ Ἀγιό Πνεῦμα εἶναι Ἐκεῖνο τὸ Ὄποιο μιλοῦσε καὶ συνεχίζει νὰ μιλᾷ διὰ τῶν Προφητῶν, Ἐκεῖνο τὸ Ὄποιο χαρίτωνει καὶ φωτίζει τοὺς ἀγίους ἀνθρώπους, τελειοὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰ Μυστήρια ποὺ τελοῦνται ἀπὸ αὐτοὺς, μεταβάλλει τὸν ἄρτο καὶ τὸν οἶνο σὲ Σῶμα καὶ Λίμα Χριστοῦ, ἀστε ως μποροῦμε νὰ γινόμαστε αύστησμοι καὶ σύναιμοι Χριστοῦ. Σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν παπικὴ ἐκκλησία, ποὺ, ὅπως εἴδαμε, ὑποβάθμισε σαφῶς τὴν θέση τοῦ Ἀγίου Πνεύματος στὴν καθόλου ἐκκλησιαστικὴν ζωήν, στὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησία τὰ πάντα συντελοῦνται μὲ τὴν ἐπίκληση τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τὰ πάντα ἐπιυγχάνονται μὲ τὴν κάριτο καὶ τὴν ἐπενέργεια τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Κλείνοντας αὐτὴν τὴν σύντομη ἀναφορά μας στὸ Τρίτο Πρόσωπο τῆς Ἀγίας Τριάδος, θὰ πρέπει νὰ τονίσουμε ὅπι ὀλόκληρη ἢ ζωὴ καὶ ὀλόκληρος ὁ πνευματικὸς ἀγώνας τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ ἀποσκοπεῖ στὸν ν' ἀποκτήσει τὰ χαρίσματα τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, στὸ νὰ γίνει δοκεῖο τῆς κάριτος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἀποσκοπεῖ σὲ τελευταία ἀνάλυση στὸ νὰ καταστήσει τὸ γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς διαρκὲς βίωμα στὴ ζωή του.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΗΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

Άρχιμ. Γεωργίου Χρυσοστόμου-Πρωτοσυγκ. Ι.Μ.Βεροίας

Καππαδοκία! Χώρα ἀγίων. Χαρακτηριστικός ό τρόπος πού χορεύουν οἱ κάτοικοι της, κάνοντας μέ τά δάκτυλα τό σχῆμα τοῦ σταυροῦ. Τό θρησκευτικό συναίσθημα διαφαίνεται σέ κάθε φάση τῆς καθημερινῆς τους γωνίας. Γιά νά ριζώσει ὁ χριστιανισμός στίς ψυχές τῶν Καππαδοκῶν ἔπειτε νά ἐκτοπίσει τή λατρεία τῶν ἀνατολικῶν θεοτήτων καθώς καὶ τῆς ἐλληνικῆς μυθολογίας.

Πολλοί ἔξελληνισμένοι Ἰουδαῖοι, πού κατοικοῦσαν στὸν Καππαδοκία, ἦταν φορεῖς τῆς νέας θρησκείας. Ὁπως λέγεται, αὐτοί βρίσκονταν στὸν Ἱερουσαλήμ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς καὶ εἶδαν, μέ τά ἴδια τους τά μάτια, τά γεγονότα τῆς συγκλονιστικῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Σέ κάποιες ἀπό αὐτές τίς ἔξελληνισμένες κοινόποιες πρωτοσπάρθηκε ὁ λόγος τοῦ Ἔναγγελίου ἀπό τὸν ἴδιο τὸν Ἀπόστολο Πέτρο περίπου τὸ 50 μ.Χ.. Στούς κατοίκους αὐτῶν τῶν περιοχῶν ἀπευθυνόταν ἡ πρώτη του ἐπιστολή, συμβουλεύοντάς τους νά υπομένουν μέ θάρρος τίς κακουχίες γιά νά δοξαστεῖ ἔτσι ὁ ἀληθινός Θεός. Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε στὸν Καππαδοκία καὶ ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας, ἀδελφός τοῦ Πέτρου, ἵσως καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Πρώτος ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Καππαδοκίας ἔγινε, σύμφωνα μέ τὸν παράδοση, ὁ ἑκατόνταρχος Λογγίνος, πού ἀνεφώνησε κατά τὸ πάθος τοῦ Κυρίου, “Ἄλιθως Θεοῦ Υἱός ἦν οὗτος”.

Ἀπό τὰ πρώτα χριστιανικά χρόνια ἄρχισαν οἱ διωγμοί κατά τῶν Χριστιανῶν. Παρόλα αὐτά, ἡ πίστη τους μεταλαμπαδεύοταν καθημερινά σέ νέες ψυχές. Ἐτσι, μόλις τὸν 2ον μ.Χ. αἰώνα, καταγράφονται δύο μεγάλες ἐπισκοπικές ἔδρες, τῆς Καισαρείας καὶ τῆς Μελποτινῆς. Ἡ Καππαδοκία ἔπαιψε νά εἶναι ἡ ἀπομακρυσμένη κώρα τῆς Ἀνατολῆς. Μεταμορφώθηκε σέ κέντρο κατάρτισης σπουδαϊκῶν πνευματικῶν ἀνδρῶν, πού μέ πάθος μετέδιδαν τὴν βαθύτερη θεολογική τους σκέψη πολὺ μακρύτερα ἀπό τὰ ὅριά της. Ἐγίνε στόχος τῶν εἰδωλολατρῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ρώμης πού ἀγωνίστηκαν, χωρίς ἀποιέλεομα βέβαια, νά σβήσουν τὴν φλογερή πίστη τῶν Καππαδοκῶν. Στούς πρώτους χριστιανικούς αἰῶνες ἀναδείχθηκαν μεγάλες θεολογικές μορφές καὶ πλῆθος μαρτύρων τῆς Χριστιανοσύνης.

Εἶναι ἀδύνατον νά ἀπαριθμήσουμε ὅλο τὸ πλῆθος τῶν ἀγίων, πού εἴτε ἦσαν Καππαδόκες καὶ μαρτύρωσαν στὸν πατρίδα τους εἴτε κατάγονταν ἀπό ἄλλον καὶ ὑπέστησαν τὸ μαρτύριο στὸν Καππαδοκία.

Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε τοὺς Δώδεκα Μάρτυρες τοῦ διωγμοῦ ἐπί Διοκλητιανοῦ (290 μ.Χ. στὸν Καισάρεια), τοὺς Σαράντα Μάρτυρες τοῦ διωγμοῦ ἐπί Λικινίου (320 μ.Χ. στὴ Σεβάστεια), τοὺς ὀστομάρτυρες Ἀγαθόδωρο (ἀπό τὰ Τόανα), Ἀδριανό (ἀπό τὸν Καισάρεια), Ἀθηνογένη (ἀπό τὴ Σεβάστεια), Ἀκάκιο (τὸν ἐπονομαζόμενο Καππαδόκη), Ἀγαππτό (ἐπίσκοπο Σινασσοῦ), τοὺς ἱεράρχες Γρηγόριο (Νεοκαισάρειας) καὶ Φιρμιλιανό (Καισαρείας), τὸν Μάρμαντα (ἀπό τὸν Καισάρεια ἢ τὸ Γάγγρα) “τὸν περιβότον τοῦ Χριστοῦ μάρτυρα” τὸν ὃποιο ἐγκωμίασαν ὁ μέγας Βασίλειος καὶ ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, τὸν Ἰουλίττα, γιά τὴν ὁποία ὁ Μ. Βασίλειος ὄμιλετ μέ θαυμασμό, τὸν ἄγιο μεγαλομάρτυρα Γεώργιο, τὸν ὃποιο ὁ θρῦλος θέλει νά ἔχει σκοτώσει τὸ δράκο στὸ ὄρος Ἀργατο, νότια τοῦ Ζιζίνδερε.

Δύο εἶναι οἱ μεγάλες ἔκκλησίες στὸν Καππαδοκία πού κάραξαν τὸν πορεία τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸν περιοχή. Πρῶτα ἡ ἔκκλησία τῆς Καισαρείας. Πλῆθος πληροφοριῶν παρατίθενται γιά τὴν ιστορικὴν πορεία της, κατά τοὺς πρώτους χριστιανικούς αἰῶνες, μέ ἀποκορύφωμα τὸν ἐμφάνιση τοῦ Ἀρειανισμοῦ, τίς ἐνέργειες τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτη καὶ τὸν ρόλο τῶν τοπικῶν ἐπισκόπων στὰ ἔκκλησιαστικά καὶ κοινωνικά δρώμενά της. “Ἐστε πάντα τὰ δικαιώματα Παιτιάρχου...”. Ἡ ἄλλη μεγάλη μπτρόπολη τῆς Καππαδοκίας ἦταν αὐτὴ τοῦ Ἰκονίου, πού εἶχε δύο ἔδρες: τοῦ Ἰκονίου καὶ τῆς Νίγδης. Πρῶτος ἐπίσκοπός της εἶναι ὁ Σωσίπατρος, μαθητής τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Κατά τὴν πρωτοχριστιανικὴν ἐποχὴν πολλοί Ἱεράρχες διακρίθηκαν γιά τὸ ἔργο τους. ὅπως ὁ Ἀλέξανδρος (ἐπίσκοπος Καισαρείας), πού θεωρεῖται ὁ εἰσηγητής στὸν Καππαδοκία τῶν ἔκκλησιαστικῶν σπουδῶν, πού καλλιεργοῦσε ἡ σχολὴ τῆς Ἀλεξανδρείας. Ὁ Φιρμιλιανός (ἐπίσκοπος Νεοκαισάρειας), ἐκθρός τῶν αἱρέσεων τῆς ἐποχῆς, καὶ ὑπερασπιστής καὶ θεμελιωτής τῶν ὄρθιοδόξων δογμάτων, τῆς διοικήσεως καὶ τῶν θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας μέσα ἀπό τὸ φιλελεύθερο πνεῦμα τῆς Μ. Ἀσίας. Κί ἔτσι ὄδεύει τὸ πνεῦμα τῆς Καππαδοκίας

πρός τὸν ἐποκήν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τῶν Καππαδοκῶν Πατέρων τῆς Ἔκκλησίας.

Ἀναντίρρητα, τὸν 4ο μ.Χ. αἰώνα ἡ Καππαδοκία γνώρισε τὴ μεγαλύτερη πνευματικὴ τῆς ἄνθιστη καὶ ἀναγορεύθηκε σὲ προπύργιο ὄλόκληρου τοῦ Χριστιανισμοῦ, μέ τὴ δράση τοῦ **Μεγάλου Βασιλείου** (ἐπισκόπου Καισαρείας), τοῦ **Γρηγορίου Θεολόγου** (ἐπισκόπου Σασίμων) καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του **Γρηγορίου** (ἐπισκόπου Νύσσης). Οἱ Καππαδόκες πατέρες διατύπωσαν τὸ δόγμα περὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος, προτείνοντας γιά πρώτη φορά διι τὸ Θεός εἶναι “οὐσία ἐν τρισίν ὑποστάσεσιν”. Πρόβαλαν ἔτσι μιά στέρεη καὶ καταληπτή χριστολογία, πού ἀποτέλεσε τελικὰ τὴ βάση τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως.

Παράλληλα, τὸν περίοδο αὐτὸν ἀλλά καὶ μεταγενέστερα βρῆκαν καταφύγιο στὰ σκληροτράχηλα ἑδάφη τῆς Καππαδοκίας οἱ πρῶτοι ἀναχωρητές, λαζεύοντας σπηλιές σὲ πορώδεις βράχους, τίς ὅποιες χρησιμοποιοῦσαν γιά καταλύματα. Μέ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων οἱ χαράδρες, οἱ βράχοι, οἱ κρημνοί της γέμισαν ἀπό λιπόσαρκες μορφές. Μέ τὴ λιτὴ διατροφὴ τους, τὸν προσευχή, τὸν ψαλμωδία, τὴ μελέτη καὶ τὸν ἐνδοσκόπηση ποθοῦσαν νά προσκολληθοῦν στὴν οὐράνια ζωή, προσφέροντας ταυτόχρονα πολύτιμα “διαμάντια” στὸν βυζαντινό πολιτισμό καὶ ἀνεπανάληπτα παραδείγματα ἁγιότητας. Τὸν 5ον αἰώνα μ.Χ. ὁ μοναχικός βίος ἦταν πιά πολὺ καλά ὀργανωμένος. Σὲ ὑπερμεγέθεις βράχους λαζεύονταν ὄλοκληρα μοναστηριακά συγκροτήματα καὶ περίτεχνοι ναοί, πού προκαλοῦν τὸν θαυμασμό ἀκόμη καὶ σήμερα.

Τὸ πάνθεο τῶν Ἅγιων τῆς Καππαδοκίας ὄλοκληρωνται μέ τὸν τελευταῖο τοπικό Ἅγιο **Αρσένιο**, τὸν ὀνομαζόμενο Καππαδόκη. Πρόσφυγας κί αὐτός, ἀκολούθησε τίς τύχες τῶν συμπατριωτῶν του. Μεταφύτευσε στὴ μητροπολιτικὴ Ἑλλάδα καὶ μάλιστα στὴ Μακεδονικὴ γῆ τὴ βαθειά εὐσέβεια τῶν κατοίκων τῆς Καππαδοκίας. Τιμήθηκε ἀπὸ δῆλους ὡς ἔνας ἀπό τοὺς λαοφιλέστερους νεοφανεῖς Ἅγιους. Ἡ τιμὴ του διατήρησε ἕσβεστη τὸ μνῆμό τῶν ἀλησμόνητων πατρίδων.

Σὲ ὄλοκληρο τὸ διάβα τῆς ιστορίας, ἡ Καππαδοκία ἀνέδειξε, ὅπως καὶ τόσες ἄλλες ἑλληνικές περιοχές, τὴ σύνιτην τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέ τὸν Ὁρθοδοξία. Πρόκειται γιά μιά κοινὴ πορεία πολλῶν αἰώνων, πού δημιούργησε ἀκατάλυτους δεσμούς. Τὴν κοινὴν αὐτὴν πορεία μπορεῖ νά δεῖ κανείς μέσα ἀπό τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου Καππαδόκου Γρηγορίου ἀλλά καὶ μέσα ἀπό τὶς διαπιστώσεις τῶν νεότερων ιστορικῶν: Σὲ ἀγαπῶ Ἑλλάδα... εἰσαι δική μου, μά σὲ ἀγαπῶ, γιατί πρόθυμα προχώρησες πρὸς τὸν Χριστό (Τατάκης).

ΕΚΑΗΛΩΣΕΙΣ ΑΓΑΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Ιδιαίτερη είναι ή μέριμνα της Έκκλησίας μας και μεγάλη ή αγάπη τοῦ Μητροπολίτη μας γιά τὴν νεότητα, τὸν ἐλπίδα καὶ τὸ θεμέλιο γιά ἓνα καλύτερο αὔριο. Μέσα σ' αὐτὰ τὰ πλαίσια στὶς 8 Μαΐου τὸ βράδυ, ὁ Μητροπολίτης μας παρέθευε δεῖπνο στὸν περίβολο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ σὲ δῶλα τὰ παιδιά τῶν Μέσων καὶ Ἀνωτέρων Κατηχητικῶν Συνάξεων τῆς Μητροπόλεως μας. Τὰ παιδιά εἶχαν τὴν εὐκαιρία πρὶν ἀπὸ τὸ δεῖπνο νά ἐπισκεφθοῦν τούς χώρους τῶν παιχνιδιῶν πού ἔχουν δημιουργηθεῖ στὸ "Αρχονταρίκι" ἀπό τὴν Μητρόπολή μας, νά τραγουδήσουν καὶ νά χορέψουν ἐλληνικούς καὶ κυπριακούς χορούς στοὺς ἀνοικτούς χώρους μπροστά ἀπό τὴν Έκκλησία. Ο Πανιερώτατος ἀπούθυνε στά παιδιά τὸν πατρικό του λόγο τονίζοντας ὅτι εἶναι μεγάλη ή καρά του, γιατί τούς καλοσωρίζει στὸν δικό τους χώρο, πού εἶναι ὁ χώρος τῆς Μητροπόλεως.

Στὶς 16 Μαΐου ὁ Δημόσιος Κῆπος τῆς πόλης μας πλημμύρισε ἀπό τὶς χαρούμενες παιδικές φωνές τῶν παιδιῶν τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων καὶ ἄλλων μαθητῶν/μαθητριῶν οἱ ὄποιοι ἔλαβαν μέρος στὸ καθιερωμένο πανηγύρι τῆς

χαρᾶς καὶ τῆς ἀγάπης τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων. Τὰ παιδιά εἶχαν τὴν εὐκαιρία νά παρακολουθήσουν καλλιτεχνικό πρόγραμμα πού δηργάνωσαν διάφορες ἐνορίες τῆς πόλης μας, νά παίξουν καὶ νά ψυχαγωγηθοῦν μέ τὰ διάφορα παιχνίδια πού εἶχαν στηθεῖ, μέ τὸν εὐθύνη τῶν κατηχητῶν καὶ τῶν κυριῶν τῶν Ορθοδόξων Ενοριακῶν Συνδέσμων, στοὺς χώρους τοῦ Δημοσίου Κήπου.

Στὶς 22 Μαΐου ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας τέλεος πίν καθιερωμένην Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ιερό Ναό Ἁγίας Νάπας εἰδικά γιά τούς τελειοφοίτους τῶν Λυκείων καὶ τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας μας. Μιλῶντας στοὺς τελειοφοίτους ὁ Πανιερώτατος ἀναφέρθηκε στὰ ἐφόδια πού πρέπει νά ἔχουν γιά μιά ἐπιτυχημένη πορεία στὴν ζωὴ τους καὶ τόνισε ἴδιαίτερα τὴν σημασία πού ἔχει γιά αὐτούς νά ζοῦν μέσα στὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ μέσα στὸν ιερό χώρο τῆς Έκκλησίας. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας πρόσφερε σὲ αὐτούς ἀναμνηστικό δῶρο καὶ στὸν περίβολο τοῦ ναοῦ παρατέθηκε πρόγευμα.

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΠΟΥ
ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟ
ΕΡΓΟ ΣΤΑ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΑ**

Ίδιαίτερη έπιτυχία σημείωσε τό απογευματινό τσάϊ, που ό Πανιερώτατος Μπροπολίτης μας πρόσφερε στό χώρο της καφετέριας στό “Αρχονταρίκι” της Ιερᾶς Μπροπόλεως Λεμεσού, στίς κυρίες και δεσποινίδες που προσφέρουν ύπηρεσίες στό ποιμαντικό έργο της Εκκλησίας μέ τις έπισκεψεις τους στά δημόσια και ιδιωτικά γηροκομεία της πόλης μας. Ο Πανιερώτατος μίλησε στίς κυρίες γιά τη σημασία του έργου τους και τη μεγάλη προσφορά τους στούς ήλικιωμένους συνανθρώπους μας και συζήτησε μαζί τους διάφορα θέματα που άντιμετωπίζουν στήν ιερή αύτη άποστολή τους. Στή συγκέντρωση αύτη παρευρέθηκε και μίλησε μέ λίγα λόγια ή κ. Μηλιά 104 έιδων, γιαγιά του προέδρου της Βουλῆς κ. Δημήτρη Χριστόφη, ή όποια άπευθυνόμενη στόν Πανιερώτατο του άπηγγειλε ανθόρρυπτα τό πιό κάτω ποίημα:

“Η μάνα σου τζί ό τζύρης σου
ενεν παιδί πού κάμαν,
ἐν δισκοπότρο χρυσό
πού βάλλουν μέσα νάμα.
Πού τούς φωνάζει ό παπάς
πού πάν τζιαί κοινωνοῦσι.
Άν δέν μέ πιστέφκετε έμέν,
έλατε τώρα δέτε,
ἐν δαχαμαί τζιαί στέκεται.
Ἐν σάν τόν ἥλιον τόν χρυσό
τήν ὥρα πού γεννιέται”.

Στή συγκέντρωση αύτη άπηγγειλε έπίσης δικό της εύθυμο πότιμα στήν κυπριακή διάλεκτο ή κ. Λουκία Μιχαήλ. Παραθέτουμε πήν τελευταία στροφή ή όποια δημιούργησε εύχαριστη άμοσφαιρα στίς κυρίες:

“Πάω, τούς έπισκέπτομαι τζιαί κρούζει ή καρκιά
μου, γιατί πιστέφκω σύντομα
ἐν νάρτη τζί ή σειρά μου”
Γέροντα, έσκέφτης γιά τούς ιερεῖς Μέλαθρο νά
τούς κτίσεις, άν δέν κάμης τό ίδιο γιά μᾶς,
δαλῶ σου το ειλικρινά, έννα μᾶς γηροκομίσεις!”

**ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΛΗΝΗΓΥΡΙ
ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ**

Πραγματοποιήθηκε μέ μεγάλη έπιτυχία τήν Κυριακή 28 Μαρτίου γιά δεύτερη συνεχή χρονία τό παιδικό πανηγύρι της Φιλοπτώχου Αδελφότητος της Ιερᾶς Μπροπόλεως Λεμεσού, στό προαύλιο του Μπροπολίτικου Ναού Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς. Τό πανηγύρι άρχισε τό πρωΐ και διήρκεσε μέχρι άργα τό άπογευμα και περιλάμβανε παιχνιδούπολη, φουσκωτά, διαγωνισμούς, παλιάτσους, περίπατο μέ άλογα και πολλές έκπλήξεις. Τή γενική εύθυνη της ολης έκδηλωσης είχε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Ισαάκ, πρόεδρος της Φιλοπτώχου Αδελφότητος της Ιερᾶς Μπροπόλεως Λεμεσού. Πρέπει όμως νά τονισομεν πήν άνιδιοτελή προσφορά και τών συνεργατών της Μπροπόλεως μας, οι οποίοι μέ τόν δικό τους τρόπο συνέβαλαν στήν έπιτυχή διοργάνωση της έκδηλωσης.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΦΟΡΑ ΙΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Γερόντισσας Χριστονύμφης, Ι.Μ. Παναγίας Τρικουκκιώτισσας

“Ο Χριστιανός δέν προσπαθεῖ νά καλύψει τό έσωτερικό του κενό μέ τά έξωτερικά γηίνα πράγματα, ἀλλά προσπαθεῖ νά ζει μέ πίν εν Χριστῷ ζωή και μέσα στά ήθικά πλαίσια τῆς ἀσκητικῆς παραδόσεως καιά τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἀποστόλων.

Αὐτή τή θέση βλέπουμε καιί στόν Ὁρθόδοξο Μοναχισμό ὁ ὄποιος ζει κάτω ἀπό τό πνεῦμα τῆς λιτῆς ἀσκητικῆς καιί ήθικῆς ζωῆς. “Η ήθική ὅμως είναι κοινή γιά ὅλους, γι” αὐτό ὀφειλουν νά πίν ἐφαρμόζουν, ειδικά οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, γιά νά ξέχουν ἀκέραια τήν πνευματική τους ὄντότητα.

Βέβαια, ή ἑποχή μας διαφέρει ἀπό τήν ἑποχή τῆς πρώτης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, τήν ἑποχή τῶν Ἀποστόλων καιί τῶν μεγάλων Πατέρων. Οι ἐντολές ὅμως τοῦ Θεοῦ σέ ὄποιαδήποτε ἑποχή, ὅπως καιί στή σπηρινή, είναι οἱ ίδιες καιί μέ τόν ἴδιο διαχρονικό χαρακτήρα.

Οι βίοι τῶν Ἅγιών καιί τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς δίδουν φωτεινά παραδείγματα. Οι “Ἄγιοι καιί οἱ μάρτυρες ἐπειδή πίστευαν στόν Εὐεργέτη Θεό, ὁμολόγησαν μέ τό μαρτύριο τῆς ουνειδίοεως, ἀλλά καιί μέ τό ουμαπικό μαρτύριο, τήν πίστη, τήν ἀγάπην πρός τόν Ἰδιο καιί πρός τόν πλησίον. Πίστεψαν στόν Θεό καιί τόν μημήθηκαν ἀγόγγυστα ύπεμειναν τή μαρτυρική δοκιμασία καιί καρτερικά τίς ὄποιεσδήποτε τῆς ζωῆς ταλαιπωρίες.

“Η ἀγάπη δηλαδή πρός τόν Θεό προϋποθέτει καιί τήν ἀγάπη πρός τόν πλησίον. Ἐτσι καταξιώνεται καιί ὀλοκληρώνεται ὁ ἄνθρωπος ἀπέναντι στόν Θεό. Στό πρόσωπο τοῦ πλησίον ὑπάρχει ὁ Χριστός καιί ὅλοι οἱ πιστοί τῆς κάθε ἑποχῆς είναι ὁ ἔνας Χριστός. Αὐτή ή ἀγάπη νικᾷ τή φιλαυτία καιί τήν ιδιοτέλεια καιί φέρει στήν ἐπιφάνεια τήν ἀρετή τῆς φιλαλληπλίας καιί τῆς συμπάθειας.

“Ομως, ὅ,τι καιί ἄν προσφέρει ὁ ἄνθρωπος, ως δημιούρυγμα, είναι μπδαμινό μπροστά σέ ὅ,τι πρόσφερε ὁ Θεάνθρωπος Χριστός. “Η σταυρική Του Θυσία δείχνει τό μεγαλείο τῆς ὑπερβολικῆς του ἀγάπης γιά τό δημιούργημά Του τόν ἄνθρωπο. Παρόλο πού ὁ ἄνθρωπος φάνηκε ἀγνώμων καιί ἀκάριστος καιί παρέβηκε τήν ἐντολήν Του! Ἐκείνος ως στοργικός πατέρας ἀπέστειλε τόν Υίον Του τόν Μονογενῆ νά τόν σώσει ἀπό τήν ἀμαρτία καιί τή φθορά. “Ο σταυρός καιί ή ἀγάπη πρός τόν κοικό ἄνθρωπο καιί τόν κόσμο ὀλόκληρο.

Γι” αὐτό τό πνεῦμα πού πρέπει νά κατευ-

θύνει τή ζωή μας, είναι τό πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τῆς εὔχαριστίας καιί τῆς ἀνιδιοτέλειας. “Αν ἀναγνωρίζουμε ως ἀρχηγό τῆς πίστεώς μας καιί Εὐεργέτη τόν Χριστό, τότε θά ἀναγνωρίζουμε καιί τόν πλησίον ως εὐεργέτη καιί θά τοῦ χρωστούμε εὐγένωμοσύνη μετ’ εὐχαριστίας.

Τότε θά μπορούμε ὅλοι νά δεχόμαστε τόν κόσμο καιί τίς εὐεργεσίες του ως θεϊκό δῶρο καιί εὐλογία καιί θά τήν ἀντιπροσφέρουμε μετ’ εὐγένωμοσύνης ζώντας εὔχαριστιακά καιί λειτουργικά ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΥΡΗΣ

Ζαχαρία Ραπτόπουλος, Θεολόγου-έρευνητος

Μερικά χιλιόμετρα άπό το χωριό Πέρα πεδί, στή δεξιά πλευρά τῆς κοίτης του ποταμού Κούρρη, και κάτω άπό τή σκιά ένος ύπεραιωνόβιου πλατάνου βρίσκεται σκαρφαλωμένο στό βράχο τό παρεκκλήσιο τῆς Αγίας Μαύρης. Η άνεγερση τῆς βυζαντινῆς αὐτῆς ἐκκλησίας χάνεται στά βάθη τῶν χρόνων. Η παράδοση λέγει πώς ἡ Αγία Μαύρη είχε άπό τά μικρά της χρόνια κλίση πρός τόν μοναχισμό, παρ' όλο πού ὁ πατέρας της ήθελε σώνει και καλά νά τήν παντρέψει. Τῆς βρῆκε λοιπόν ένα γαμπρό και ἀποφασίστηκε ὁ γάμος. Μόλις ἔγιναν τά στεφανώματα και τήν ὥρα πού ὅλοι οἱ καλεσμένοι ἔτρωγαν και ἔπιναν εὐχαριστημένοι, ἡ κόρη κατώρθωσε κι ἔφυγε κρυφά παίρνοντας τά βουνά και τούς λόγγους. Υστερα ἀπό μακρύ δρόμο ἔφτασε σέ μιά σπηλιά στή θέση πού βρίσκεται σήμερα τό ἐκκλησάκι. Ὁ πατέρας της, ὁ ἄνδρας τῆς και ἄλλοι διαν εἶδαν ὅτι ἡ Μαύρα ἐδραπέτευσε ἔτρεξαν παντοῦ ἀναζητώντας την. Τέλος τήν βρήκαν νά κάθεται στήν ἄκρη ένος βουνοῦ. Μόλις αὐτή τούς εἶδε νά ἔρχονται ἀπό μακριά ἄρχισε νά παρακαλεῖ τήν Παναγία, και νά κτυντά τά χέρια της μέ ἀπελπισία στόν σκληρό βράχο. Τότε ἔγινε τό θαῦμα. Ὁ βράχος ἄνοιξε και ἡ κόρη μπήκε και κάθηκε μέσα σ' αὐτόν. Ἐτρεξαν πίσω της και προσπάθησαν νά τήν συλλάβουν, ὅμως ἐκείνη τή στιγμή μιά ὄρμητική πηγή ἀναπίδησε ἀπό τού βράχου τή σχισμάδα και τούς σταμάτησε. Αὐτή ἡ πηγή εἶναι τό κρυστάλλινο νερό πού περνάει κάτω ἀπό τά θεμέλια τῆς ἐκκλησίας και κύνεται νύκτα μέρα στήν πέτρινη γούρνα δροσίζοντας τά ζῶα και τούς περαστικούς στρατοκόπους, πού εύλογούν τό δνομα τῆς Αγίας, γιά τόν θαυματουργό δροσερό κρουνό της, στήν ἔρημο ἐκεῖνο τόπο.

"Άλλο παράδοση λέγει πώς ἡ Αγία Μαύρα ἀσκήτεψε σέ μιά τρύπα τού βουνοῦ, λίγο πιο πάνω ἀπό τήν ἐκκλησία, και πώς προτού ἀσκητέψει ἦταν ἀρραβωνιασμένη μέ ἔνα νέο πού ἀγαποῦσε και ὄνομαζόταν Τιμόθεος, ἀπό τή Θηβαΐδα τῆς Αἰγύπτου, ὅπου και αὐτή είχε γεννηθεῖ. Και οἱ δυό μαρτύρους στήν Κύπρο γιά τήν ἀγάπη τού Χριστοῦ. Γι' αὐτό και οἱ καλοφτιαγμένες τοιχογραφίες τους στή νότιο τοίχο τῆς ἐκκλησίας εἰκονίζονται ἡ μιά πλαί στήν ἄλλη.

Τό σημερινό ἐκκλησάκι εἶναι ρυθμοῦ βασιλικῆς, μονόκλιτης μέ τρούλλο ἐσωτερικό και τυφλό, δηλαδή δέν ἔχει παράθυρο, γιά νά βάζει φωτισμό. Πρός τή ἀνατολικά φέρει στήν ἡμικυκλική ἀψίδα τού Ιεροῦ μικρό παράθυρο, γιά νά βάζει φωτισμό. Στό βόρειο τοίχο υπάρχουν τρεῖς ξύλινες θύρες πού ὅδηγούν μέ πρώτη στό Ιερό, ἡ δεύτερη στήν κυρίως ναό και ἡ τρίτη στό

δυτικό πίσω μέρος τοῦ ναοῦ.

Ἐξωτερικά ὁ ναός εἶναι καλυμμένος μέ ξύλινη στέγη κατά τό πρότυπον τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Τροόδους, γιά νά προστατεύεται ἀπό τήν ύγρασία και τά χιόνια. Ὁ λιγοστός φωτισμός στό ἐσωτερικό τοῦ ναοῦ κατανύσσει τόν ἐπισκέπτη και τοῦ δημιουργεῖ πνευματικά βιώματα. Ἐδῶ σμίγει ἡ πίστη μέ τήν παράδοση και ὁ θρῦλος μέ τήν ιστορία.

Τό δάπεδο τοῦ ναοῦ εἶναι στρωμένο μέ λευκό κυπριακό μάρμαρο και διακρίνεται σέ τρία ἐπίπεδα. Ἐκείνο τοῦ Αγίου Βήματος, τοῦ κυρίως ναοῦ και τοῦ νάρθηκα πού εἶναι ύπερυψωμένο κατά τέσσερα σκαλοπάτια. Στό κέντρο τοῦ δυτικοῦ μέρους τοῦ νάρθηκα υπάρχει τετράγωνο στόμιον ἀπό τό ὅποιο οἱ πιστοί προμηθεύονται ἀγίασμα.

Ἐσωτερικά ὁ ναός εἶναι ἀγιογραφημένος μέ περίτεχνες εἰκόνες. Ἐται στήν κόγχη τοῦ Ιεροῦ βλέπει κανείς τήν Πλατιτέρα τῶν Οὐρανῶν, τήν ἀναπαράσταση τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου (μετάδοση-μετάληψη), τούς Ιεράρχες σέ στάση λειτουργίας γύρω ἀπό τήν Αγία Τράπεζα, και δεξιά σέ ἀψίδα τήν εἰκόνα τῆς Φιλοξενίας τοῦ Αβραάμ, πού ἀποτελεῖ τήν ὄρθοδοξη ἔκφραση τῆς Αγίας Τριάδος. Μεταξύ τῆς Πλατιτέρας και τοῦ τρούλλου εἰκονίζεται ἡ Ανάληψη και ἡ Πεντηκοστή πού δηλώνουν τήν παρουσία τοῦ Κυρίου ὡς ἀνθρώπου και τή συνέχιση τοῦ ἔργου του διά τῆς ἐκκλησίας μέ τήν ἰδρυσή της, τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Στόν κυρίως ναό δεσπόζει στόν τρούλλο ὁ Παντοκράτωρ μέ τούς τέσσερεις εὐαγγελιστές και παραστάσεις ἀπό τήν Καινή Διαθήκη, ἐνώ στόν νότιο τοίχο τοῦ ναοῦ δεσπόζουν οἱ μαρτυρικές μορφές τῶν δύο νέων μαρτύρων Τιμοθέου και Μαύρας, μέ λεπτομέρειες ἀπό τό μαρτύριό τους στής τέσσερεις γωνίες τῆς ὀλόσωμης παράστασής τους. Η εἰκόνα εἶναι ἀξιόλογη, διότι ἐκφράζει τοῦ μέν Τιμοθέου τό θάρρος και τήν ἀποφασιστικότητά του γιά τήν ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ, τῆς δέ Μαύρας τήν τελείαν υπακοή τῆς στόν Κύριο.

Τελειώνοντας θά πέθελα ν' ἀναφερθῶ πληροφοριακά γιά τήν ἀνεύρεση τῆς Τιμίας κάρας τῆς Αγίας Μαύρας, τόν Ιούλιο τοῦ 1998, κατά τήν ἐπισκευή τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Μονογενοῦς στό Κοιλάνι. Ἐκτοτε γιορτάζεται κάθε χρόνο τήν 1ην Σεπτεμβρίου ἡ ἀνεύρεση τῆς Τιμίας Κάρας τῆς Αγίας Μαύρας και πλήθη πιστῶν προστρέχουν στή κάρη της γιά νά προσκυνήσουν και νά πάρουν εύλογία και ἀγιασμό ἀπό τή κάρη τῶν Αγίων.

ΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΠΛΑΝΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥΣ Νομιζόμενοι ἀδελφοί τοῦ Ἰησοῦ

Μιά ἐπιφανειακή μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς ὅδηγει συχνά σέ πλάνες γι' αὐτό και ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἶπε: "Ἐρευνᾶτε τάς Γραφάς" (Ἰω. 5, 39).

Μιά τέτοια πλάνη είναι ἡ διδασκαλία τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἱεροφύλου, ὅτι ἡ Παναγία μας ἐκτός ἀπό τὸν Ἰησοῦν ἔκανε κι' ἄλλα παιδιά μέ τὸν Ἰωσήφ. Πουθενά σπίν "Ἀγία Γραφή δέν ἀναφέρει ὅτι ἡ Παναγία ἔκανε ἄλλα παιδιά, ἀπλά τὸ σπρίζουν αὐτό σέ παρερμηνεία τοῦ χωρίου (Ματθ. 13, 55) "οὐχ οὕτος ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτρ αὐτοῦ δέγεται Μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρός ἡμᾶς εἰσί;"

"Ἄγνοοῦν δικαῖος ὅτι κατά τὰ δεδομένα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀδελφαὶ ὀνομάζονταν ὅλοι οἱ συγγενεῖς καὶ ὅχι μόνον οἱ κατά σάρκα ἀδελφοί, καὶ ἔχομε τὸ παράδειγμα μέ τὸν Ἰακὼβον πού ὅταν συστήθηκε σπί Ραχίλ στὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβου, τῆς εἶπε ὅτι είναι ἀδελφός τοῦ πατέρα της, δικαῖος σπίν πραγματικότητα ἡταν ἀνεψιός τοῦ Λάβαν (πατέρα τῆς Ραχίλ) καὶ ὅχι ἀδελφός του. (Γεν. 29, 12) "καὶ ἀπίγγειλε τῇ Ραχίλ ὅτι ἀδελφός τοῦ πατρός αὐτῆς ἐστι".

"Ἐπίσης στὸ (Γεν. 31, 37) "Θέές ὡδε ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ ἐλεγχάτωσαν...", μιλᾶ ὁ Ἰακὼβος καὶ λέγει "τῶν ἀδελφῶν μου" καὶ ἐννοεῖ τοὺς συγγενεῖς του, διότι ὁ Ἰακὼβος εἶχε μόνον ἕνα ἀδελφό τὸν Ἡσαῦ.

"Οταν ὁ Χριστός ἡταν πάνω στὸ σταυρό, φρόντισε γιά τὴν μητέρα του νά μήν τὴν ἀφήσει μόνη τῆς καὶ τὴν παρέδωσε στὸν ἀγαπημένο μαθητή του Ἰωάννην. Ἄν εἶχε ἄλλα παιδιά ἡ Παναγία τότε δέν θά τοὺς ἔπαιρνε τὴν μητέρα ὁ Χριστός ἀλλά οὐτε καὶ ἡ Παναγία θά ἐγκατέλειπε τὰ παιδιά της, διότι κατὰ τὴν Γραφήν ἀπ' ἐκείνη τὴ

σπιγμή τὴν ἐπῆρε ὁ Ἰωάννης στὸ σπίτι του. (Ἰω. 19, 26) "γύναι, ἵδε ὁ υἱός σου. εἴπα λέγει τῷ μαθητῇ· ἴδού ἡ μήτρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἐλαβεν ὁ μαθητής αὐτὸν εἰς τὰ ἴδια".

Ἡ Ἀγία Γραφή δέν ἔξηγεται κατά γράμμα, διότι τότε θά προβαίναμε σέ λάθος συμπεράσματα μέ τὰ πιό κάτω: (Α΄ Πέτρ. 5, 13) "Καὶ Μάρκος ὁ Υἱός μου" δέν ἡταν υἱός τοῦ Πέτρου δικαῖος ὁ Μάρκος, (Ρωμ. 16, 13) "τὸν μητέρα αὐτοῦ (τοῦ Ρούφου) καὶ ἐμοῦ" δέν ἡταν μητέρα τοῦ Ἀπ. Παύλου δικαῖος ἡ μητέρα τοῦ Ρούφου, καὶ στό (Ματθ. 13, 55) "οὐχ οὗτος ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός;" δέν ἡταν γιός τοῦ Ἰωσήφ δικαῖος ὁ Χριστός.

"Ο Χριστός ἡταν μονογενής τόσο τοῦ Πατέρα του (Ἰω. 1, 14) ὅσο καὶ τῆς μητέρας του (Παροιμ. 4, 3). "Διότι καὶ ἐγώ ἐστάθην υἱός τοῦ πατρός μου ἀγαπητός καὶ μονογενής ἐνώπιον τῆς μητρός μου" (Μεσσιανικό ἐδάφιο).

Μονογενής λοιπόν ὁ Χριστός ἀπὸ τὴν μητέρα του καὶ οἱ ἀναφερόμενοι σπίν "Ἀγία Γραφή σάν ἀδελφία του ἡταν παιδιά τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ προπρούμενο γάμο του καὶ ὅχι κατά σάρκα ἀδελφοί τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό καὶ ὁ Ἰούδας σπίν ἐπιστολή του συστίνεται σάν ἀδελφός τοῦ Ἰακώβου καὶ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ. (Ἰούδα 1) "Ἰούδας δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀδελφός δέ Ἰακώβου". Τό

ὅτι ὁ Χριστός καλεῖται πρωτότοκος τῆς μητέρας του (Ματθ. 1, 25) αὐτό δέν σημαίνει ὅτι ἀκολουθησαν ἄλλα παιδιά, διότι καλεῖται πρωτότοκος καὶ τοῦ Πατέρα του τοῦ ὅποιου ἐπίσης είναι μονογενής (Ἐφρ. 1, 6)

Σοφία Κωνσταντίνου

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ

Μέσα στά πλαίσια της ποιμαντικής προσφορᾶς ἀλλά καὶ εὐθύνης τῆς Μητροπόλεως μας γιά τά παιδιά, δργανώθηκε τὸν Παρασκευὴν τῆς Διακαίνουσίμου 16 Ἀπριλίου τό ἀπόγευμα, εἰδικὴ ἐκδήλωση γιά τά παιδιά πού ὑπηρετοῦν στό Τίερο Βῆμα. Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στὸν χῶρο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου "Ἀρχονταρίκη" στὸν περίβολο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς. Τά παιδιά εἶχαν τὸν εὐκαιρία νά παρακολουθήσουν καλλιτεχνικό πρόγραμμα μέ κορούς καὶ τραγούδια, νά πάζουν στοὺς χώρους τοῦ κέντρου καὶ νά

συμμετάσχουν σέ μικρή δεξίωση πού εἶχε ἔτοιμασθεὶ γι' αὐτά. Στὸν ἐκδήλωση παρουσίασαν χορούς καὶ τραγούδια φοιτητές ἀπό τὸν ἐνορία Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Πειραιᾶ καὶ παιδιά ἀπό τίς Καπηλητικές Συνάξεις τῆς κοινόποτας Κυπερούντας. Ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε μέ ἀρχιερατικό ἑσπερινό στὸν Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς), χοροστατοῦντος τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου ὁ ὄποιος καὶ ἀπύθυνε πατρικό λόγο στά παιδιά καὶ μετά τό πέρας τοῦ ἑσπερινοῦ τούς πρόσφερε ἀναμνηστικό δῶρο.

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΑ

Τό εσπέρας τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κειροθέτησε τόν κ Λεωνίδα καὶ τὴ σύγνο του κ. Ἐλένη Σκούρου σέ μεγαλόσκημους μοναχούς, μέ σκοπό τὸν ἀναβίωση τῆς Ἱερᾶς μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Σύμβουλα. Ἀπό πολλῶν ἐτῶν οἱ εὐσεβεῖς αὐτοὶ ἀνθρώποι κατέβαλλαν τεράστιες προσπάθειες γιά τὸν ἀνακαίνιση καὶ τὴν ἐπαναλειπουργία τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ χώρου. Στοὺς νέους μοναχούς ὁ Μητροπολίτης μας, λόγῳ τῆς ἴδιας εὐλάβειας καὶ ἀγάπης των πρός τὸν Ἀγίο Γεώργιο, ἔδωσε κατὰ τὸν κουρά τους, τὰ ὄνόματα τῶν γονέων τοῦ Ἀγίου, Γερόντιος καὶ Πολυκρονία.

ΚΑΛΕΣΜΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

“Ο Μητροπολίτης μας κάλεσε μέ σκετική ἐγκύκλιο τὸν ἱερό κλῆρο καὶ τὸν λαό τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Λεμεσοῦ σέ ἀγρυπνία προσευχῆς γιά τὶς κρίσιμες ὥρες καὶ περιστάσεις τῆς πατρίδος μας. Ἀνάμεσα στὰ ἄλλα ὁ ποιμενάρχης μας τὸν εἶπε: “λόγῳ τῶν δύσκολων περιστάσεων πού ἡ πατρίδα μας διέρχεται ὅλοι μας καλούμαστε ὑπεύθυνα καὶ σωστά νά τοποθετηθοῦμε ἔναντι κρισίμων θεμάτων περί τοῦ μέλλοντος ὅλων μας καὶ τῆς πατρίδας μας. Ἐχοντες πίν ἀκλόνητον πίστη στὸν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστόν καὶ στὴ θεοπρεπή Αὐτοῦ ἀγάπη καὶ πρόνοιαν ἃς ἐνώσομεν ὅλοι τὶς προσευχές μας πρός Αὐτόν”. Οἱ ἀγρυπνίες πραγματοποιήθηκαν τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς 23 Ἀπριλίου.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΡΧΕΤ' Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Σέ μιά κατάμεστη αἴθουσα ἀπό κόσμο πραγματοποιήθηκε τὸν Τετάρτη 31 Μαρτίου τὸ βράδυ στὸν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Δήμου Ἀγίου Αθανασίου, συναυλίᾳ βυζαντινῆς καὶ παραδοσιακῆς μουσικῆς μέ τίτλο: “Τὰ κάλαντα τοῦ Λαζάρου”, κατὰ τὸν ὄποια ἔγινε ἡ παρουσίαση τοῦ ὅμώνυμου δίσκου. Στὴ συναυλίᾳ συμμετεῖχαν ἡ βυζαντινὴ χορωδία Θεσσαλονίκης “Ηδύμελον” ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ πρωτοφάλτου Ἰωάννη Τσάμη καὶ τὸ παραδοσιακὸ σχῆμα Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ Μανώλη Καρπάθιου. Ἡ συναυλία τελοῦσε ὑπὸ τὸν αἰγίδα τοῦ Μητροπολίτη μας.

ΕΝΟΡΙΑ ΑΓ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΛΙΝΟΠΕΤΡΑΣ

Τίν Κυριακή 28 Μαρτίου, μετά τὴ Θεία Λειτουργία, οἱ Καπηλικές Συνάξεις Ἀγ. Στυλιανοῦ Λινόπετρας ὀργάνωσαν μιά ὅμορφη ἐκδήλωση γιά τὸν ἑορτασμὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἐθνικῶν ἐπετείων τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821 καὶ τῆς 1^{ης} Απριλίου 1955.

Ἡ ἐκδήλωση πού πραγματοποιήθηκε στὸν Ἰ. Ν. Ἀγ. Στυλιανοῦ περιλάμβανε χαιρετισμὸ ἀπό τὸν ὑπεύθυνο τῆς Χριστιανικῆς Κίνησης τῆς ἐνορίας, Θεολόγο κ. Στέλιο Θεοφάνους, ὅμιλία ἀπό τὸν Θεολόγο Καπηλή κ. Πανίκο Χατζηκωντῆ καθὼς καὶ ὄμνους, τραγούδια, ποιήματα καὶ σκετσάκια ἀπό δεκάδες παιδιά τῶν Καπώρεων, Μέσων καὶ Ἀνώτερων συνάξεων ὑπὸ τὸν καθοδήγηση τῶν Καπηλῶν Οἰκ. Προκόπιου Προκοπίου, κ. Ἐλενας Σωτηρίου καὶ κ. Γρηγόρη Δανιήλ.

ΣΥΝΑΞΗ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ

Διοργανώθηκε και φέτος γιά τρίτη φορά ή σύναξη τῶν πρεσβυτέρων τῆς Μητροπόλεως μας. Ὁ Μητροπολίτης μας τίς δεξιάθηκε στὸ "Ἄρχονταρίκι" τῆς Μητροπόλεως μας ὅπου τούς ἀπούθυνε τὰ πατρικά του λόγια. Στὴ συνέχεια παρουσιάστηκε καλλιτεχνικό πρόγραμμα καί μᾶλπος ἡ πρεσβυτέρα Σοφία Βοσκοῦ. Ἀκολούθησε τιμπτική διάκριση σὲ ὅλες τὶς πολύτεκνες πρεσβυτέρες ὅπου τούς δόθηκε ἀσπρένια Παναγία. Σὲ ὅλες τὶς πρεσβυτέρες προσφέρθηκε ἀναμνηστικό δῶρο. Στὸν πρεσβυτέρα τοῦ ἐκκληπόντος ἵερως π. Μάριου Γεωργίου ἀπό τὸν Ἀπιστιά, ἐκφράστηκε ἡ συμπαράσταση καί ἡ ουμπάθεια ὅλων.

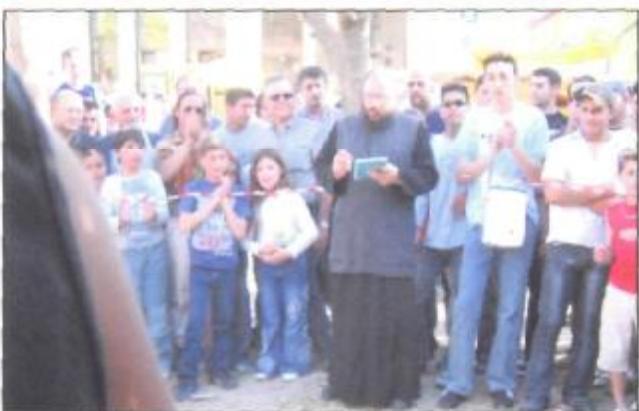

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΤΣΑΪ

Πραγματοποιήθηκε φιλανθρωπικό τσᾶι σὲ ξενοδοχεῖο τῆς πόλης μας τὸ ὅποιο διοργάνωσε ἡ ἐνορία τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος Λεμεσοῦ. Σὲ αὐτὴν παρευρέθηκε καί ὁ Μητροπολίτης μας ὁ ὄποιος ἀπούθυνε τὸν πατρικὸν τὸν λόγο καί τὶς εὐχές του στοὺς παρευρισκομένους. Πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι σκεδάν ὅλες οἱ ἐνορίες τῆς πόλεως μας διοργανώνουν φιλανθρωπικές ἐκδηλώσεις ἢ συνεπιάσεις, ποὺ σκοπό ἔχουν καί πάντα πνευματική ώφέλεια τῆς ὅλης ἐνορίας πρωτίστως ὅμως πάντα ἔμπρακτη ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας ποὺ βρίσκονται σὲ ἀνάγκη, ἀφοῦ τὰ ἔσοδα πού προκύπτουν ἀπό τέτοιες ἐκδηλώσεις διατίθενται κατά κύριο λόγο γιά τοὺς ἀδελφούς μας αὐτούς. Ἐπίσης ὁ ποιμενάρχης μας φροντίζει ώστε πάντοτε νὰ είναι παρὸν εὐλογῶν καὶ διδάσκων.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΓΙΟΡΤΗ - ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΑ (ΧΑΡΑΚΗ)

Οι Κατηχητικές Συνάξεις Ἀγίου Νικολάου Λεμεσοῦ πραγματοποίησαν καὶ φέτος τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Πάσχα, μέ μεγάλη ἐπιτυχία, τὸ πασχαλινό τους πανηγύρι. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πανηγυριοῦ παρουσιάστηκαν Ἑλληνικοί καὶ παραδοσιακοί χοροί ἀπό τὸν πολιτιστικὸν χορευτικὸν ὅμιλο "Διόνυσος" καὶ μέ τὴ συμμετοχὴ τῆς γυνωστῆς κ. Ὅλγας Ποταμίτου. Τὴν ὅλη ἐκδήλωση τίμησαν μέ πάντα παρουσία τους ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος καὶ ὁ Διευθυντής τοῦ Γραφείου Ποιμαντικῆς Διακονίας κ. Σταύρος Ὄλυμπος. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Γιορτῆς παρουσιάστηκε πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Το Πανιερώτατος Μπιροπολίτης μας παρέστη και μίλησε σέ σκολεία τά όποια όργανωσαν έκδηλωσεις γιά νά τονισθεί τό όλυμπιακό πνεῦμα μέ πίν εύκαιρια τῆς όργανωσης φέτος τῶν 'Ολυμπιακῶν Αγώνων στήν Αθήνα. Έτσι στής 21 Απριλίου παρέστη και μίλησε στό 15° Δημοποιητικό Σχολείο και στής 28 τοῦ ίδιου μηνός στό Τσίρειο Γυμνάσιο στό όποιο μίλησε μέ θέμα: "Ολυμπιακή Παρεία ἀπό τή θεωρία στήν πράξη". Η παρουσία τοῦ Πανιερωτάτου στής έκδηλωσεις αύτές χαροποίησε ιδιαίτερα τούς μαθητές και τούς έκπαιδευτικούς, γιατί είχαν πίν εύκαιρια νά ἀκούσουν τή θέση τῆς Εκκλησίας στό θέμα τοῦ ἀθλητισμοῦ και ιδιαίτερα τοῦ όλυμπιακού πνεύματος.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΔΗ

Το Πανιερώτατος Μπιροπολίτης μας ἔλαβε μέρος μαζί μέ τόν ψυχίατρο κ. Τάκη Εύδόκα στή δημόσια ουζίτηση, πού όργανωσε ιό Ίδρυμα Σολομῶντος Παναγίδη στήν αἴθουσα έκδηλωσεων τοῦ ιεροῦ ναοῦ Αγίος Βαρβάρας Ζακαρίου, στής 7 Μαΐου μέ θέμα: "Ο πόνος και ἡ υπέρβαση του στή ζωή μας". Οι όμιλες και ἡ συζήτηση πού ἀκολούθησε προκάλεσαν τό ιδιαίτερο ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Η ἑρανική ἐπιτροπή ἀνεγέρσεως τοῦ ιεροῦ ναοῦ ἁγίου Σάββα πραγματοποίησε ύπό πίν αἰγίδα τῆς Μπιροπόλεως μας ἀπό τῆς 14-17 Μαΐου προσκυνηματική ἐκδρομή στή Ρόδο και τίν Κάλυμνο μέ πίν παρουσία τοῦ Πανιερωτάτου Μπιροπολίτη μας ὁ όποιος προέστη τῶν λατρευτικῶν ἀκολουθιῶν γιά τούς προσκυνητές.

Τήν Κυριακή 16 Μαΐου τελέστηκε συλλείτουργο στήν Κάλυμνο. Η ἐκδρομή αὐτή συνέβαλε ιδιαίτερα στήν ψυχική ώφελεια και πνευματική τροφοδοσία αὐτῶν πού ἔλαβαν μέρος.

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Στόν κατασκηνωτικό χώρο τῶν Καπηλητικῶν Συνάξεων στό Σαΐττα φιλοξενήθηκε γιά μά ἑβδομάδα ὁμάδα σπουδαστῶν τοῦ ἔκκλησιαστικοῦ Λυκείου Θεσσαλονίκης συνοδευόμενοι ἀπό καθηγητές τους. Οι σπουδαστές είχαν πίν εύκαιρια κατά πίν παραμονή τους στήν Κύπρο νά ἐπισκεφθοῦν ιερές μονές και ἔκκλησιαστικούς και ἀρχαιολογικούς χώρους. Στής 25 Απριλίου ἐπισκέφθηκαν τόν Πανιερώτατο Μπιροπολίτη μας και τόν εὐκαρίστησαν γιά τή θερμή φιλοξενία πού τούς παρεῖχε. Ο Πανιερώτατος τούς μίλησε γιά τή σημασία τῆς ἐπιλογῆς τῶν σπουδῶν τους και τούς εὐχήθηκε καλή σταδιοδρομία στόν ιερό χώρο τῆς Εκκλησίας.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗΣ

Τήν Τετάρτη τῆς Διακαίνυσίμου πραγματοποιήθηκε στόν Κατασκηνωτικό χώρο στό Σαΐττα, ύπό πίν προεδρία τοῦ Πανιερωτάτου Μπιροπολίτη μας, σύσκεψη τῶν ἀρχηγῶν και τῶν ὁμαδαρχῶν-ομοδαρχιστῶν τῆς φετινῆς κατασκήνωσης κατά πίν όποια μελετήθηκαν τά διάφορα θέματα πού συνδέονται μέ πίν ὁμαλή λειτουργία τῆς Κατασκήνωσης κατά τή θερινή περίοδο. Αντιλλάγονταν ἀιώφεις γιά πίν καλύτερη προετοιμασία τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων τῶν Καπηλητικῶν μας Συνάξεων. Η Κατασκήνωση θά λειτουργήσει ἀπό τό τέλος Ιουνίου μέχρι τίς ἀρχές Σεπτεμβρίου και μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ θά φιλοξενήσει κατά περιόδους ἑκατοντάδες παιδιά τῶν Καπηλητικῶν Συνάξεων, κυρίες τῶν Ορθοδόξων Ενοριακῶν Συνδέσμων και μέλη τῆς Κοινόποιας Νέων.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Στής 29 Απριλίου τό έσπερινό Γυμνάσιο Λεμεσοῦ όργανωσε συνέδριο μέ θέμα: "Τά Ναρκωτικά". Στό συνέδριο αὐτό παρέστη και μίλησε ὁ Πανιερώτατος Μπιροπολίτης μας και ἀναφέρθηκε στή σημασία πού ἔχει στό θέμα τῆς πρόληψης ἡ σκέση τοῦ νέου μέ τόν Θεό και ἡ μετοχή του στή ζωή και τό ἔργο τῆς Εκκλησίας.

"ΠΑΙΔΙΚΑ ΗΧΟΧΡΩΜΑΤΑ"

Η Εκκλησία Αγίου Νεκταρίου σέ συνεργασία με τις όπερεσίες ψυχικής ύγειας Λεμεσού διοργάνωσε μουσική και πνευματική έκδηλωση τών Καπηκητικών της Συνάξεων μέ τίτλο "Παιδικά Ηχοχρώματα", την Κυριακή 2 Μαΐου τό βράδυ, στό Παπίκειο Δημοτικό Θέατρο. Όμιλπτς ήταν ο Πρωτοπρεοβύτερος Βασιλειος Θερμός παιδοψυχίατρος και διδάκτωρ τῆς θεολογίας, γνωστός από τά σχετικά βιβλία πού έχει συγγράψει. Τό θέμα τό όποιο άνεπτυξε είχε τόν πολύ ξένυπνο και εύστοχο τίτλο: "Οίκογένεια-Ο πό κατάλληλος τόπος νά μεγαλώσουν οι γονεῖς". Μετά από τή σαραντάλεπτη περίπου είσηγνση τοῦ π. Βασιλείου, άκολούθησε συζήτηση σπίν όποια οι προσκεκλημένοι είχαν τήν εύκαιρία νά θέσουν τίς έρωτίσεις τους ἐπί τῆς είσηγνσεως και έτσι νά άναπτυχθεί ένας γόνιμος και έποικοδομητικός διάλογος. Συντονιστής τῆς έκδηλωσης ήταν ο Δρ. Ήλίας Νικολαΐδης, Διευθυντής Ψυχιατρικῶν Υπηρεσιῶν Γενικοῦ Νοσοκομείου Λεμεσοῦ. Σπήν έκδηλωση οι Καπηκητικές Συνάξεις τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ Αγίου Νεκταρίου παρουσίασαν τόν πρώτο τους ψηφιακό δίσκο "Ομορφή μου πεταλούδα", πού είναι άφιερωμένος στόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Αθανάσιο. Συμμετείχε ή κορωδία "Μουσικές περιπλανήσεις" τῆς κ. Σύλβιας Μαθηκολώνη. Σπήν ξένοδο τοῦ θεάτρου οι προσκεκλημένοι μπορούσαν νά προμηθευτούν τόν ψηφιακό δίσκο.

ΤΙΜΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Τά στελέχη τῆς Φιλοπιώχου Άδελφοπτος Λεμεσοῦ, πού άναλωσαν πί τοις γιά τήν προσγωγή τῶν οκοπῶν τῆς άδελφόπτος, τίμησε ή Ιερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ σέ δεῖπνο πού διοργανώθηκε πήν Πέμπτη 6 Μαΐου σέ κέντρο τῆς πόλεως μας. Συγκεκριμένα τιμήθηκαν ή κυρία Κικίτα Σολωμονίδη και ή δεσποινής "Ελπί Μακρίδου. Τό έργο τους και πήν προσφορά τους έξηρε ή Γραμματέας τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλοπιώχου κ. "Αντρη Κίμωνος. "Εν συνεχείᾳ ο Μητροπολίτης μας έπέδωσε σχετικές πλακέτες και τίς εύχαριστης μέ θερμά λόγια γιά πήν δήλη τους προσφορά στό έργο τῆς Εκκλησίας. Άκολούθησε άμιλια από τόν Πανοσιολογιώτατο Γέροντα Ιωακείμ Αγιορείτη μέ θέμα: "Η Παναγία και τό Αγίο Ορος". Πράγματι μέ πήν γλαφυρή και παραστατική πνευματική του άμιλία, ο γέρων Ιωακείμ μας μετέφερε vontά στό περιβόλι τῆς Παναγίας μας όπου προσκυνήσαμε και έμεις τόν τόπο πού άγισσε ή Μητέρα ολων τῶν Χριστιανῶν.

